

GAZETA PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 13 (197)

Mierzeszyn, kwiecień 2016 r.

ISSN 2082-0089 Rok 7

**PIERWSZA MSZA ŚWIĘTA W KOŚCIELE PARAFIALNYM
ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE
PO DŁUGIEJ PRZERWIE ZWIĄZANEJ Z REMONTEM ŚWIĄTYNI
28 MARCA 2016**

WIOSNA 2016 W MIERZESZYNIE

Mija już kilka tygodni od uroczystości Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa. Święte Dni Paschalne pozostają dla nas głębokim doświadczeniem naszej wiary. Przeżywamy te zbawcze wydarzenia jeszcze bardziej przez czynne w nich uczestnictwo i przyjęcie świętych sakramentów. Raz jeszcze bardzo dziękuję wszystkim drogim Parafianom, którzy spotykali się ze swoim Panem, uczestnicząc w świętych ceremoniach. Dziękuję za modlitwę, za postawę głębokiej pobożności. Tutaj po raz kolejny wyrażam szczególną wdzięczność naszym ministrantom i lektorom. Chór parafialny „Santo Bartolomeo” ukazał, poprzez profesjonalne przygotowanie i śpiew, uwielbienie Chrystusa i pomógł nam głębiej przeżyć świętą liturgię. Parafialna Rada Duszpasterska włączyła się czynnie w przebieg uroczystości. Dziękuję! Nasi strażacy z Ochotniczej Straży Pożarnej Mierzeszyn po raz kolejny ukazali konkretnie zaangażowanie i włączyli w parafialne uroczystości paschalne bardzo piękne elementy. Bóg zapłać! Składam także podziękowanie za złożone ofiary na rzecz „Caritasu”, Grobu Bożego w Jerozolimie, KUL-u i innych uczelni katolickich oraz remontu kościoła św. Bartłomieja Apostoła i parafii. Dziękuję za sprzątnięcie w kościołach i wykonanie Grobu Pańskiego (dziękuję za złożone ofiary na kwiaty i prace Parafian pod czujnym okiem rodziny państwa Jąkałskich).

Uroczystość Wigilii Paschalnej i Rezurekcja (26/27 marca 2016 roku) zakończyła się w kościele św. Bartłomieja Apostoła. Po wielu miesiącach (od 17 maja 2015 roku) mogliśmy wejść do naszej świątyni parafialnej wraz z naszym Panem ukrytym w świętej Eucharystii. Pierwsza Msza święta po długim czasie była sprawowana w Poniedziałek Wielkanocny, 28 marca 2016 roku. Prace remontowe w kościele przedłużały się... Jednak efekt z pewnością jest w pełni zadawalający. Teraz czekamy na uzupełnienie brakujących elementów sakralnych wystroju i wyposażenia kościoła. Żywię nadzieję, że najbliższe tygodnie i miesiące ukaza, nam całość piękna naszego kościoła. Tutaj raz jeszcze dziękuję wszystkim Ofiarodawcom, którzy w sposób konkretny przyczynili się do przebiegu tych ważnych i historycznych prac. Dziękuję wspaniałym Wykonawcom wszystkich zadań w świątyni mierzeszyńskiej. Dziękuję za ogrom Waszego zaangażowania, solidności i serca!

Rok 2016 na pewno pozostanie ważnym okresem w historii kościoła w Mierzeszynie i pomnikiem naszego oddania na rzecz świątyni i parafii. Mam nadzieję, że na jesieni tego roku przeżyjemy uroczystości poświęcenia odnowionego wnętrza i konsekracji ołtarza. Życzę Wszystkim, aby nasz kościół poprzez swoje piękno pomagał nam jeszcze bardziej w przeżywaniu spotkań z naszym Panem Jezusem Chrystusem. Szczęść Boże!

Mierzeszyn, 9 kwietnia 2016 roku

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI
proboszcz Parafii Mierzeszyn

BENEDYKT XVI, CONTESSA I ZORRO

Dnia 16 kwietnia 2016 roku papież Benedykt XVI skończy 89 lat. Jest jak świeca, która powoli i spokojnie gaśnie, jak to się zdarza wielu z nas - powiedział jego sekretarz abp Georg Gänswein w wywiadzie dla włoskiego miesięcznika poświęconego zdrowiu „Ben Essere la salute con l'anima”.

Dodał, że Benedykt XVI żyje „w pokoju z Bogiem, samym sobą i ze światem”, wciąż „wszystkim się interesuje i zachowuje swój delikatny i subtelny humor”, a także bardzo lubi zwierzęta. - W naszych ogrodach żyją Contessa i Zorro, dwa koty, które często przychodzą przywitać się z papieżem seniorem - ujawnił prefekt Domu Papieskiego.

Abp Gänswein, który pracuje u boku kard. Josepha Ratzingera-Benedykta XVI od 21 lat, przyznaje, że choć jest on osobą sędziwą, to jego umysł jest bardzo jasny. Trudność sprawia mu chodzenie, dlatego posługuje się balkonikiem. - Prowadzi dość obfitą korespondencję, ale nie pisze już książek, ogranicza się do dyktowania listów swojej sekretarce. Chętnie prowadzi życie mnicha, ale wcale nie żyje w izolacji: modli się, czyta, słucha muzyki, przyjmuje wizyty, gra na fortepianie - ujawnił jego sekretarz.

Wyznał, że boleśnie przeżył liczne ataki na papieża. - Tyle razy musiałem słuchać i czytać, że Ratzinger nie zareagował w wystarczający sposób na pedofilię [w Kościele], podczas gdy to właśnie on, jeszcze jako kardynał, zaczął ją zwalczać! Bardzo mnie to raniło. A potem była sprawa Vatileaks: czułem się osobiście dotknięty, bo to ja obdarzyłem pełnym zaufaniem osobę, która bez skrpułów zdradziła - przyznał abp Gänswein.

Pytany o rezygnację Benedykta XVI w 2013 roku, wyjaśnił, że od dłuższego czasu wiedział o decyzji papieża, która „nie była nagła, lecz stopniowo i ostrożnie dojrzewała”. Trudno było mu ją „przetrawić”, zachowując przy tym w tajemnicy. Próbował nawet wpłynąć na jej zmianę, proponując pewne ułatwienia w pełnieniu posługi Piotrowej, ale w końcu zrozumiał, że Benedykt XVI nie podzielił się z nim „hipotetyczną myślą”, lecz „ostateczną decyzją”.

Pytany o różnice między obu papieżami, z którymi współpracuje, zauważył, że mają oni nie tylko różne osobowości, ale także odmienny sposób komunikowania się z ludźmi i wchodzenia z nimi w relacje. - Życie z papieżem Franciszkiem jest dla mnie bodźcem: szuka on bezpośredniego kontaktu, nawet fizycznego, dotyka i pozwala się dotykać, pokonując w ten sposób dystans między osobami. Papież Benedykt natomiast jest bardziej powściągliwy: dotyka raczej słowem niż uściskiem. To są dwie różne osobowości, ale najważniejsze, że obaj są autentyczni, nie próbują nikogo kopiować - podkreślił niemiecki arcybiskup.

KAI

AMORIS LAETITIA ADHORTACJA PAPIEŻA FRANCISZKA

Opublikowany 8 kwietnia br. dokument Ojca Świętego został podpisany 19 marca br. i stanowi podsumowanie dwóch zebrań Synodu Biskupów poświęconych rodzinie, które odbyły się w październiku 2014 i 2015 roku.

Już we wstępie Franciszek zaznacza, że przedmiotem adhortacji jest szeroka kwestia miłości w rodzinie. Podkreśla zarazem, że nie wszystkie dyskusje doktrynalne, moralne czy duszpasterskie powinny być rozstrzygnięte interwencjami Magisterium. Oczywiście, w Kościele konieczna jest jedność doktryny i działania, ale to nie przeszkadza, by istniały różne sposoby interpretowania pewnych aspektów nauczania lub niektórych wynikających z niego konsekwencji (n. 3). W kontekście Roku Miłosierdzia papież wskazuje iż dokument ten powinien pobudzić rodziny chrześcijańskie do docenienia darów małżeństwa i rodziny oraz dodać otuchy wszystkim, aby byli znakiem miłosierdzia i bliskości tam, gdzie życie rodzinne nie jest realizowane w sposób doskonały lub nie przebiega w pokoju i radości (n.5).

W rozdziale pierwszym Ojciec Święty wychodzi od biblijnego nauczania o rodzinie. Natomiast w rozdziale drugim omawia rzeczywistą sytuację rodziny i stojące przed nią wyzwania. W tekście tym jest wiele odniesień do papieskich wypowiedzi, dokumentów obydwu zebrań synodalnych, a także deklaracji niektórych episkopatów. Mówiąc o istniejących zagrożeniach zaznacza, że „jako chrześcijanie nie możemy zrezygnować z proponowania małżeństwa” (n. 35), ale także konieczna jest zmiana języka i postawy chrześcijan głoszących Ewangelię rodziny (n. 36).

W rozdziale trzecim papież przypomina naukę Jezusa o małżeństwie i rodzinie oraz wynikającą z niej naukę Kościoła. Omawia przedstawiony w niej sakramentalny charakter małżeństwa, postawę wobec sytuacji odbiegających od chrześcijańskiego ideału małżeństwa i rodziny, podkreśla kwestie związane z przekazywaniem życia i wychowywaniem dzieci oraz relację między rodziną a Kościołem.

Rozdział czwarty podejmuje kwestię miłości w małżeństwie. Najpierw w świetle fragmentu z 1 listu św. Pawła do Koryntian (1 Kor 13,4- 7) omawia cechy miłości małżeńskiej, a następnie podejmuje kwestie rozwijania tej miłości. Nie pomija wyzwań związanych z wychowywaniem ludzkiej uczuciowości.

Kolejny – piąty rozdział zatytułowany „Miłość, która staje się owocna” porusza kwestie przyjęcia nowego życia, adopcji i opieki zastępczej, a także życia w szerokiej rodzinie, w której jest także miejsce dla osób starszych. Ojciec Święty stwierdza między innymi, że rodziny wielodzietne są dla Kościoła radością, omawia doświadczenia rodziny związane z oczekiwaniem potomstwa, a mówiąc o miłości ojca i matki zauważa częste dziś poczucie osierocenia. Wyraża uznanie dla feminizmu, pod warunkiem, że nie domaga się on uniformizmu lub zanegowania macierzyństwa (n. 173). Papież podkreśla również znaczenie świadectwa jakie dają rodziny wielodzietne. Przestrzega przed izolowaniem się od innych i wskazuje na znaczenie więzi między pokoleniami. Mówiąc o roli osób starszych stwierdza, że „rodzina, która nie szanuje i nie dba o swoich dziadków będących jej żywą pamięcią, jest rodziną rozbitą” (n. 193). Nie pomija więzi braterskich i siostrzanych, roli charytatywnej rodzin, a także relacji z teściami.

W rozdziale VI Franciszek podejmuje niektóre perspektywy duszpasterskie związane z przepowiadaniem

Ewangelii rodziny. Wiele miejsca poświęca odpowiedniemu przygotowaniu do zawarcia sakramentu małżeństwa, a następnie towarzyszeniu w pierwszych latach wspólnego życia, zwłaszcza dzięki zaangażowaniu doświadczonych małżeństw. Nie pomija roli duszpasterzy jako spowiedników i kierowników duchowych, krzewiących życie religijne małżonków. Wskazuje też na znaczenie parafii, ruchów kościelnych i innych instytucji Kościoła.

Inną ważną kwestią poruszaną w tym rozdziale są kryzysy, niepokoje i trudności w życiu rodzinnym. Ojciec Święty wskazuje konkretne sposoby ich pokonania, mówi o starych zranieniach naznaczających małżonków, a także towarzyszeniu osobom po rozpadzie małżeństwa i rozwodzie, zwłaszcza gdy jedną ze stron dotyka problem ubóstwa. Przypomina, że osoby rozwiedzione żyjące w nowych związkach są częścią Kościoła (n. 243), a jednocześnie, że ofiarami takiej sytuacji są w pierwszym rzędzie dzieci (n. 245-246). Papież mówi też o sytuacji małżeństw mieszanych wyznaniowo i religijnie. Stanowczo przeciwstawia się planom zrównywania związków osób homoseksualnych z małżeństwem (n.251).

W tym samym rozdziale Franciszek mówi o śmierci w rodzinie i wdowieństwie. Wzywając do modlitwy za zmarłych zachęca, by nie trwać w przeszłości. „Im lepiej żyjemy na tej ziemi, tym więcej szczęścia będziemy mogli dzielić z naszymi najbliższymi w niebie” (n. 258) – pisze.

Następnie - w rozdziale VII - Ojciec Święty mówi o roli wychowawczej rodziny. Porusza zagadnienie edukacji etycznej i wychowanie do wolności, rolę sankcji, proponowanie wartości. Zaznacza, że rodzina jest pierwszą szkołą wartości ludzkich, socjalizacji, odpowiedzialnego korzystania z dóbr przyrody, czy środków przekazu. To ona ma także pełnić podstawową rolę w edukacji seksualnej, w tym docenienia różnicy płci (n. 285). Odgrywa też niezastępowalną rolę w przekazywaniu wiary.

Największe zainteresowanie mediów będzie zapewne budził rozdział VIII, zatytułowany „Towarzyszyć, rozpoznać i włączyć to, co kruche”, dotyczący sytuacji osób rozwiedzionych, żyjących w nowych związkach. Pierwszym postulatem wskazywanym przez papieża jest towarzyszenie im. W odniesieniu do osób żyjących w związku tylko cywilnym lub też bez żadnych więzi formalnych Ojciec Święty wskazuje na konieczność dialogu (n.293) i konfrontowania tych sytuacji w sposób konstruktywny, jako „próbę przekształcenia ich w możliwość podążania ku pełni małżeństwa i rodziny w świetle Ewangelii” (n. 294). Wskazuje na potrzebę uwzględniania w duszpasterstwie stopniowości, bo każdy człowiek rozwija się powoli przez stopniowe włączanie darów Bożych i wymagań Miłości w całe swoje życie osobiste i społeczne (n. 295).

Mówiąc o rozeznaniu sytuacji nieregularnych Franciszek zaleca powstrzymanie się od osądów nie uwzględniających złożoności danej sytuacji oraz dostrzeżenie cierpienia tych osób z powodu stanu w jakim się znajdują. „Trzeba pomóc każdemu w znalezieniu jego sposobu uczestnictwa we wspólnocie kościelnej, aby czuł się przedmiotem niezashowanego, bezwarunkowego i bezinteresownego miłosierdzia. Nikt nie może być potępiony na zawsze, bo to nie jest logika Ewangelii!” (n. 297) – stwierdza papież. Zachęca jednocześnie by osoby takie mogły uczestniczyć w życiu wspólnoty wierzących, w jej dziełach socjalnych, spotkaniach modlitewnych czy innych inicjatywach duszpasterskich. Przypominając, że każda sytuacja jest inna Ojciec Święty stwierdza: „trzeba zatem rozeznąć, które z różnych form wykluczenia obecnie praktykowanych w dziedzinie liturgicznej, duszpasterskiej, edukacyjnej oraz instytucjonalnej można przewyciężyć. Oni nie

tylko nie muszą czuć się ekskomunikowani, ale mogą żyć i rozwijać się jako żywe członki Kościoła, odczuwając, że jest on matką, która ich zawsze przyjmuje, troszczy się o nich z miłością i wspiera ich na drodze życia i Ewangelii” (n. 299).

Zapewne szczególnie komentowany będzie numer 300 adhortacji, w którym padają kluczowe słowa: „Biorąc pod uwagę niezliczoną różnorodność poszczególnych sytuacji, takich jak te wymienione powyżej, można zrozumieć, że nie należy oczekiwać od Synodu ani też od tej adhortacji nowych norm ogólnych typu kanonicznego, które można by stosować do wszystkich przypadków. Możliwa jest tylko nowa zachęta do odpowiedzialnego rozeznania osobistego i duszpasterskiego indywidualnych przypadków, które powinno uznać, że ponieważ stopień odpowiedzialności nie jest równy w każdym przypadku, to konsekwencje lub skutki danej normy niekoniecznie muszą być takie same”. W przypisie Franciszek zaznacza, że może to dotyczyć także dyscypliny sakramentalnej, „ponieważ po rozeznaniu można uznać, że w danej sytuacji nie ma poważnej winy”.

Następnie Ojciec Święty wskazuje, że „zadaniem kapłanów jest towarzyszenie osobom zainteresowanym na drodze rozeznania, zgodnie z nauczaniem Kościoła i wytycznymi biskupa”. „Rozmowa z księdzem, na forum wewnętrznym, przyczynia się do tworzenia prawidłowej oceny tego, co utrudnia możliwość pełniejszego uczestnictwa w życiu Kościoła oraz kroków mogących mu sprzyjać i je rozwijać”. Podkreśla iż „rozeznanie nigdy nie może nie brać pod uwagę wymagań ewangelicznej prawdy i miłości proponowanej przez Kościół”.

Franciszek postuluje lepsze włączenie oceny ludzkiego sumienia w praktykę Kościoła w niektórych sytuacjach, podkreślając konieczność jego właściwego kształtowania. Wskazuje także na pewne okoliczności łagodzące, które należy uwzględnić w rozeznaniu duszpasterskim. Zaznacza, że normy ogólne stanowiąc pewne dobro, nie mogą obejmować wszystkich sytuacji, ale także rozeznanie praktycznie nie może być podnoszone do rangi normy. Apeluje o stosowanie logiki miłosierdzia duszpasterskiego. „Zachęcam wiernych, którzy żyją w sytuacjach skomplikowanych, aby z ufnością podchodzili do rozmowy ze swoimi duszpasterzami oraz osobami świeckimi oddanymi Panu. Nie zawsze znajdują u nich potwierdzenie swoich własnych idei i pragnień, ale na pewno otrzymają światło, które im pozwoli lepiej zrozumieć to, co się dzieje, i będą mogli odkryć drogę dojrzewania osobistego. Zachęcam też duszpasterzy, aby słuchali z miłością i spokojem, ze szczerym pragnieniem, aby dojść do sedna dramatu osób i zrozumieć ich punkt widzenia, aby im pomóc żyć lepiej i rozpoznać swoje miejsce w Kościele” (n. 312) – stwierdza papież.

Ostatni – IX rozdział poświęcony jest duchowości małżeńskiej i rodzinnej. „Dobrze przeżywana komunია rodzinna jest prawdziwą drogą do świętości w życiu codziennym i drogą rozwoju mistycznego, środkiem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem” (n. 316) – pisze Ojciec Święty. Zachęca też do praktykowania modlitwy rodzinnej. Franciszek zaznacza, że małżonkowie muszą też respektować autonomię każdego z nich w swojej relacji z Bogiem. Zachęca małżonków i rodziny do patrzenia na siebie oczyma Boga, ale także do praktykowania gościnności i miłości społecznej. Przypomina, że członkowie rodziny towarzyszą sobie i pomagają nawzajem w drodze do zbawienia. Adhortację kończy w nieco zmodyfikowanej formie ułożona przez papieża Franciszka modlitwa do Świętej Rodziny, wygłoszona po raz pierwszy 29 grudnia 2013 roku.

eKAI

ODSZEDŁ PASTERZ OD NAS

W Niedzielę Palmową, 20 marca 2016 roku odbył się w naszej parafii po raz trzeci przegląd pieśni wielkopostnych. Tegoroczną pieśnią przewodnią był utwór „Odszedł Pasterz od Nas”, który wykonały wspólnie zjednoczone chóry.

Wierni, którzy przybyli do mierzeszynskiego kościoła, mogli wysłuchać pięknych pieśni w różnych aranżacjach, przy akompaniamencie instrumentów oraz a'capella w wykonaniu sześciu chórów. Zaśpiewały chóry z Pszczółek, Straszyna, Pruszcza Gdańskiego, Rotmanki, Trąbek Wielkich oraz Mierzszyna. Mamy nadzieję, że prawie półtoragodzinny koncert spodobał się nielicznie zebranej publiczności, ubogacił ją duchowo oraz wprowadził w atmosferę Wielkiego Tygodnia.

W tym miejscu pragniemy podziękować Wójtowi Gminy Trąbki Wielkie panu Błażewi Konkolowi, który objął patronatem nasz przegląd oraz ufundował pamiątkowe statuetki, a także radnemu panu Markowi Czerwińskiemu, który również wspomógł nas finansowo. Dziękujemy też bardzo serdecznie paniom Irenie Kuchnowskiej, Krystynie Czerwińskiej, Władysławie Kłosińskiej oraz Annie Kolaska za przygotowanie pysznych ciast.

Mamy nadzieję, że przyszłoroczny przegląd, który odbędzie się 9 kwietnia 2017 roku będzie cieszył się większym zainteresowaniem parafian. Już dzisiaj zapraszamy na czwarty przegląd, który odbędzie się tradycyjnie w Niedzielę Palmową.

MARTA SCHUCHARDT

„GĘSIE PIÓRO” NASZE

Kroniki parafii i sołectwa Mierzeszyn z tarczą przyjechały z 18. Gminnego Konkursu Kronikarskiego im. Lidii Orzechowskiej. W rywalizacji „O Gęsie Pióro” podium stało dla nas otworem. W kategorii kronik organizacji pozarządowych, kronika Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie prowadzona przez proboszcza ks. Andrzeja Sowińskiego, zajęła drugie miejsce ustępując zwycięskiej pracy Klubu Seniora „Zawsze Młodzi” z Trąbek Wielkich i stając o stopień wyżej od kroniki OSP Elganowo. Nagrodzona została także wspólna praca sołtys Mierzeszyna pani Ireny Kuchnowskiej i pani Ewy Papis z filii Gminnej Biblioteki Publicznej w Mierzeszynie. Ich dzieło uwieczniające najważniejsze oraz najciekawsze wydarzenia z życia sołectwa uplasowało się na drugim stopniu podium w najstarszej kategorii kronik sołeckich.

Laur zwycięstwa przypadł sołectwu Trąbki Wielkie reprezentowanemu przez sołtys Wioletę Frydrych. Ostatnie miejsce podium zajęło sołectwo Elganowo. Nie można nie zauważyć udziału pozostałych kronik sołectw i instytucji z terenu naszej parafii. Doceniono pracę sołectw Warcza, Domachowa i Błotni. Nie zabrakło także kroniki z Domu Pomocy Społecznej „Leśny” w Zaskoczynie, Klubu Seniora „Złota Jesień” z Mierzeszyna, Szkół z Mierzeszyna i Warcza.

Zdecydowane zwycięstwo w kategorii debiut kronikarski zajęła Parafia Mierzeszyn, która wystawiła kronikę parafii m.in. z wywołanymi zdjęciami, zaproszeniami, rachunkami, pocztówkami, życzeniami i pamiątkami. Oprócz tego parafię reprezentował IV tom umieszczonych w twardej oprawie wszystkich numerów gazety „U św. Bartłomieja w Mierzeszynie” wydanych w 2015 roku.

Jakby dobrych wieści było mało, spośród wszystkich autorów kronik, rozlosowano wyjątkową nagrodę w postaci czerwonego roweru miejskiego. Nie mogła ona powędrować gdzie indziej jak w ręce pani Elżbiety Niesiołowskiej z Mierzeszyna. Serdecznie gratulujemy osiągniętych sukcesów i życzymy zapału do dalszej pracy na rzecz uwieczniania niezwyklej codzienności z życia naszych małych ojczyzn.

MARIUSZ CZERWIŃSKI

Nasze panie z Mierzeszyna. Od lewej Elżbieta Niesiołowska, Bernadeta Kolbusz i Irena Kuchnowska.

DYPLOM

za zajęcie I miejsca

w 18. Gminnym Konkursie Kronikarskim
„O Gęsie Pióro” im. Lidii Orzechowskiej

wśród kronik debiutujących

otrzymuje:

Ksiądz Andrzej Sowiński

Leszek Diczkowski
Dziekan Gminy Trąbki Wielkie
Sędzią Konkursu

Zdzisław Leszczyński
Przewodniczący Rady Gminy Trąbki Wielkie

Elżbieta Kowal
Wice Prezydent Gminy Trąbki Wielkie

Trąbki Wielkie, dnia 4 kwietnia 2016 r.

DYPLOM

za zajęcie II miejsca

w 18. Gminnym Konkursie Kronikarskim
„O Gęsie Pióro” im. Lidii Orzechowskiej

kronik organizacji pozarządowych

otrzymuje:

Ksiądz Andrzej Sowiński

Leszek Diczkowski
Dziekan Gminy Trąbki Wielkie
Sędzią Konkursu

Zdzisław Leszczyński
Przewodniczący Rady Gminy Trąbki Wielkie

Elżbieta Kowal
Wice Prezydent Gminy Trąbki Wielkie

Trąbki Wielkie, dnia 4 kwietnia 2016 r.

Misericordias Domini
"in aeternum confitebor"

Alleluia

z serdecznymi życzeniami
na wielkanoc 2016

w roku jubileuszu
miłosierdzia

Stanisław kard. Dziwisz

Kraków, Wielkanoc 2016

Czcigodny Księżu Proboszczu,

Serdecznie dziękuję za słowa świątecznych
życzeń i dar modlitwy.

Chrystus przychodzący pomimo drzwi
zamkniętych otwiera przed nam skarby swego
miłosiernego Serca. Przychodzi „do swoich”
zwiastując im pokój i radość jako znak tego, że On
żyje, że jest. Owej radości, głębokiego pokoju serca
i obecności Chrystusa pragnę życzyć na Święta
Wielkanocne.

Niech pewność zmartwychwstania, jaką daje
Zmartwychwstanie Jezusa uzdalnia nas do dawania
świadcstwa o przemieniającej mocy Chrystusa,
która może uczynić z nas prawdziwych świadków
Bożego miłosierdzia.

Z świątecznym pozdrowieniem i radosnym
Alleluja!

+ Stanisław kard. Dziwisz

Stanisław kard. Dziwisz

Krzysztof Andrzejewski,
Niech Zmartwychwstały Pan
w Wielkanocny Poranek ogarnie swoim
Miłosierdziem wszystkich szukających prawdy,
przebaczenia i miłości!

Radosnego Alleluja!
Krzysztof Andrzejewski
Jubileuszowy!

+ Stanisław kard. Dziwisz

† Paweł Leszek Głódź
Arcebiskup
Metropolita Gdański

Gdańsk, Wielkanoc 2016

Wielebny
K. Andrzejewski!

Niech spotkanie ze Zmartwychwstałym
Panem napełni nasze serca pokojem i wiarą,
da siłę na pokonywanie trudności i pozwoli
z ufnością patrzeć w przyszłość.

Niech w Jubileuszowym Roku Miłosierdzia
Chrystus nieustannie obdarza nas darami
swojego życia.

Z modlitwą i serdecznymi
pozdrowieniami
+ Rymond

Pelplin, Wielkanoc 2016 r.

w ostatnim czasie...

ZOSTALI OCHRZCZENI:

1. MAŁGORZATA WERONIKA PLATA, zam. Mierzeszyn, ul. Wolności 28, ur. 24 lutego 2016, och. 26 marca 2016.
2. BARTŁOMIJ RYWACKI, zam. Mierzeszyn, ul. Wolności 49, ur. 16 listopada 2015, och. 3 kwietnia 2016.
3. ALAN ZBIGNIEW KŁOSKOWSKI, zam. Warcz 15 B, ur. 1 grudnia 2015, och. 9 kwietnia 2016.

ZAPOWIEDZI PRZEDŚLUBNE:

1. KAROL SZCZĘŚNY, zam. Mierzeszyn, ul. Klonowa 2 i ANNA MYK, zam. Rokitnica, ul. Bałtycka 6.
2. MAREK GAJEWSKI, zam. Mierzeszyn, ul. Nowa 1 i KONSTANCJA KĘPOWICZ, zam. Gdańsk Jasień, ul. Jasińska 40.
3. JANUSZ DERING, zam. Rąb, ul. Pogodna 10 i KAROLINA JAŻDZEWSKA, zam. Miłowo, ul. Przywidzka 8/4.

ZMARLI:

1. WŁADYSŁAW PAPIS, zam. Mierzeszyn, ul. Gdańska 8, ur. 26 września 1936, zm. 14 marca 2016, pogrzeb odbył się 18 marca 2016 w Mierzeszynie.
2. BRYGIDA POZORSKA, zam. Zaskoczyn 11 (DPS Zaskoczyn), ur. 8 października 1946, zm. 30 marca 2016, pogrzeb odbył się 5 kwietnia 2016 w Mierzeszynie.
3. ZENON GUTKOWSKI, zam. Drzewina 10, ur. 25 sierpnia 1933, zm. 3 kwietnia 2016, pogrzeb odbył się 9 kwietnia 2016 w Mierzeszynie.

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA ODNOWIENIE WNĘTRZA KOŚCIOŁA ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE 2015/2016

236. Parafialna Rada Duszpasterska Parafii Mierzeszyn
237. Irena Dorawa, Zblewo
238. Marek Jurek, Mierzeszyn
239. Hanna i Lech Liczbańscy, Straszyn
240. Rodzina Kielczykowskich, Mierzeszyn
241. Zyta i Marian Lorenc z rodziną, Mierzeszyn
242. Zuzanna Bliszczuk, Domachowo
243. Teofila Łada, Domachowo
244. Leokadia Krause, Domachowo
245. Halina Ronowicz, Błotnia
246. Jolanta i Wojciech Lejk, Mierzeszyn
247. Urszula Plata, Mierzeszyn
248. Krystyna i Tadeusz Butowscy, Olszanka
249. Anna i Ryszard Maselbasowie, Warcz
250. Bernadeta i Kazimierz Kolbusz, Mierzeszyn
251. Krystyna Dyks, Błotnia
252. Marek Gajewski i Konstancja Kępowicz, Mierzeszyn
253. Eva Maria Aeltermann, Meschede

INTENCJE MODLITWY

na maj 2016

Papieska intencja ogólna: Aby we wszystkich krajach świata kobiety były traktowane z czcią i szacunkiem oraz by doceniano ich niezbędny wkład w życie społeczne.

Papieska intencja ewangelizacyjna: Aby rozpowszechniał się w rodzinach, wspólnotach i grupach zwyczaj odmawiania różańca w intencji ewangelizacji i pokoju.

Intencja Grupy Modlitwy św. Ojca Pio: Modlić się za ludzi, którzy bezmyślnym słowem ranią innych, nie mając pojęcia, że oszczerstwo rani Boże serce.

ZAPISY GDAŃSKICH PIELGRZYMÓW NA ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY W KRAKOWIE

Wszystkich, którzy chcą wziąć udział w Światowych Dniach Młodzieży w Krakowie (26 – 31 lipca 2016) informujemy, że procedura zapisów jest następująca:

1. należy dokładnie zapoznać się z informacjami organizacyjnymi oraz wybrać pakiet pielgrzymy (ze strony: www.krakow2016.com)
2. wysłać swoje zgłoszenie chęci udziału do naszego zespołu koordynującego
3. postępować zgodnie z instrukcjami, które otrzymacie w mailu zwrotnym

Osobą odpowiedzialną za zapisy gdańskich grup do Krakowa jest ks. Artur Miroński (mail: artur.mironski@gmail.com). Na jego adres mailowy należy wysłać zgłoszenia oraz pytania.

Odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania będą umieszczane na naszej stronie internetowej www.sdm.diecezja.gdansk.pl

Ks. Krzysztof Nowak
Diecezjalny Koordynator Przygotowań do ŚDM 2016

MIERZESZYN – JASNA GÓRA

Czwartek, 28 lipca 2016 roku

W czwartek, 28 lipca 2016 roku papież Franciszek przybędzie na Jasną Górę. Przyłeci tu z Krakowa śmigłowcem po godz. 9.45. Wyląduje na błoniach od strony Domu Pielgrzyma, skąd samochodem przejedzie do Sanktuarium Jasnogórskiego. Najpierw będzie się modlił w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej. O godz. 10.30 rozpocznie się uroczysta Msza święta na Wałach Jasnogórskich. Eucharystia będzie sprawowana z okazji 1050. rocznicy Chrztu Polski. Po Mszy świętej papież Franciszek powróci do Krakowa. W związku z tym wydarzeniem zwracam się do Parafian, aby rozważyli możliwość ewentualnego wyjazdu autokarowego do Częstochowy na tę szczególną pielgrzymkę.

ks. Andrzej

III PRZEGLĄD PIEŚNI WIELKOPOSTNYCH „ODSZEDŁ PASTERZ OD NAS”
Mierzeszyn, 20 marca 2016 roku

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL348335000303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.